

# İdeolojiler Savaşı ve İnsanlığı Kurtaracak Olan İslâm

İstanbul, 15 Aralık 2007

Birinci Dünya Savaşı'nın önemli sonuçlarından biri, hanedan esasına dayanan imparatorluk sisteminin çökmesi oldu. Bu çöküşe karşı bir süre daha ayak direyen İngiliz İmparatorluğu'nu ise, İkinci Dünya Savaşı, "dişleri dökülmüş ihtiyar aslan"a çevirdi. Osmanlı Devleti, gerçek yapısı ve ruhu itibariyle bir imparatorluk değil, kendine özgü bir islâm devleti olduğu halde, batılılarca kendi imparatorlukları gibi bir imparatorluk olarak algılanıp adlandırıldığından en büyük yıkıma o uğradı. Bir bakıma, ünlü hanedanının narına yandı.

"Tabiat boşluk kabul etmez" denilir. Ülkeler siyasetinde, içte olsun, dışta olsun, bu, daha çok geçerli bir kuraldır; otorite eksikliğini ülke yönetimi asla kaldırmaz. Topluluklar sahipsiz bırakılamaz. Aksi takdirde, toplum yapısının ve yaşantısının bir nevi vebası olan terör ve anarşi, kargaşalık, zorbalık ve soygun ortalığı kaplar.

Geçmişin derinliklerinden gelen hanedanlık sistemleri çökünce, onların yerini ne alacaktı? Ortada, Fransız İhtilâli'nden kalan özgürlük (Liberté), eşitlik (Egalité), kardeşlik (Fraternité) sözlerinden başka bir şey yoktu. Fransız deneyi, hiç de iyi bir örnek değildi. Kaç kere geri dönülmüş, sonra yeniden dönülmüş, birinci, ikinci, üçüncü diye saymaya başlayan cumhuriyetler, öbür ülkeler için hiç de iç açıcı bir model serisi olarak görülmemişti. Belki de biraz da bu durumdandır ki, Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra, beklenmedik bir yönelim fırtınası yaşandı. Göz göre göre, ya da denilebilirse, herkesin gözünün içine baka baka, hanedanlık imparatorluklarının yerini, "ideoloji imparatorlukları" aldı:

komünizm, nazizm, faşizm imparatorlukları ve onların yanında irili ufaklı diktatörlükler. Liberalizm ve demokrasi ise kapitalizm kalesini oluşturup geliştirdi. Mülkiyet, serbest teşebbüs ve rekabet gibi eski özellikler, kapitalizmde, gizli gibi ama, gören gözlere âşikâr bir tekelci dünya hegemonyası ideolojisine dönüştü.

İkinci Dünya Savaşı, ideolojiler savaşı oldu. Kapitalizm ve komünizmin ittifakıyla ilk etapta faşizm ve nazizm tasfiye edildi. Ama bunların ruhu öbürlerine sızdı. Sonra sıra kapitalizm-komünizm mücadelesine geldi. Bu savaş, Soğuk Savaş adıyla dolaylı ve uzun sürdü. Ve nihayet Rus komünizmi çöktü. Ve bunun ardından hemen "İdeolojiler Çağı kapandı, bitti" dendi. Oysa, ortada, yandaşları olabilecek benzerleriyle birlikte iki ideoloji devri kalmıştı: Amerika ve Çin İdeoloji İmparatorlukları.

Evet, Amerika, kendini ideoloji ve imparatorluk sözlerinden soyutlayarak gizlemeye çalışır hep gerçek kimliğini propagandalarında. O çok iyi bir makyaj ustasıdır. Çok iyi maskeleyemeye çalışır iç yüzünü görüntüsüyle, davranış ve niyetlerini çarpık yorumlarla. O, görünüşte, Fransız İhtilâli prensiplerinin koruyucusu geçinir, her yere özgürlük ve demokrasi götürdüğü, insan haklarının sağlayıcısı, takipçisi iddiasıyla girer ve oraları işgal eder. Küçük diktatörlükler onun için ne iyi bir avdır, av fırsatıdır!

Kapitalizm de şüphesiz bir ideolojidir. Amerika, kapitalizm ideolojisinin imparatorluğudur. Amerika, Yeni Roma'dır. Bunu, kırk yıl önceki yazılarımda söylemiştim. Roma'nın çağdaş versiyonu Amerika'dır. Çin de, komünizm imparatorluğu olarak, eski Çin İmparatorluğu'nun çağımızdaki versiyonudur. Arkaik ve antik kökleri olan bu imparatorluklar, kaçınılmaz olarak bir gün çarpışıp çatışacaklardır. Eğer bunlardan biri, öbürünün hileleriyle daha önce bölünüp yıkılmazsa, bu dünya savaşı önümüzde, ufukta durmaktadır. Bu çatışmanın, insanlık için, bugünkü ve yarınki teknoloji de göz önünde tutulunca, ne büyük, ne korkunç bir felâket

olacağını görmek için kâhin veya dâhi olmak gerekmez.

İddiaların aksine, ideolojiler devri geçmedi. Dev çarpışma, devler savaşı halinde ileriye bırakılıp, ertelendi.

Eğer, islâm dünyası halkları uyanıp, genlerinde ve suuraltılarında bulunan Abbasi, Selçuklu, Osmanlı devletlerinin çağdaş versiyonu olacak olan büyük ve birleşik İSLÂM DEVLETİ'ni kurarlarsa –ki gelecek zamanın en olumlu, en büyük devrimi bu olacaktır–, durum değişir ve insanlık bu katastروفik kıyamet senaryosundan kurtulur. Batılılar kutsal kitaplarında buldukları Armagedon Savaşı adıyla anılan çatışmayı, bir öngörölü gerekçe olarak, halklarına telkin etmekte, bu dünya savaşını başlatmış bulunmaktadır.

İslâm, Hakikat Dini, Medeniyeti ve İdeolojisi olarak, dünyanın sürüklendiği bu tarihî intihardan insanlığı korumak ve kurtarmak, görev ve sorumluluğunu, kudret ve iradesini, ilâhî emir ve lütuf kaynağından almakta ve beslemektedir. “Din Süreyya’ya çekilse, Asya’lı bir genç, onu yere indirir” peygamber sözü, buna işaret sayılsa yeridir.

İdeolojiler Savaşı, Batı, Doğu koalisyonları şeklinde olacaktır büyük ihtimal. Gerçi, gelecek, sürprizler de gösterir. Ama, şimdiden görülen, değişmeyecek olan, büyük rol, anahtar tutum, sonu belirleyen hareket, İslâmın tavrı, sözü ve davranışı olacaktır. Bunu görmeyerek, islâm ülkelerini istilâ ve işgal tamah ve hırsına kapılan Batı, bilerek bilmeyerek bindiği dalı kesmekte, gururu yüzünden, islâmın, bu, kader tarafından verilmiş misyonunu görmemekte, islâmı ve islâm gücünü küçümsemekte, böylelikle düşmanının büyümesine fırsat vermekte, kendi âkıbetini kendi hazırlamakta, bir uçuruma yuvarlanmaya da hızla atılmaktadır.

İslâm Dünyası olarak uyumayalım, derin gaflet uykusundan uyanalım. Garp cephesinde de, şark cephesinde de yeni bir şey yok. Güneşin altında da yeni bir şey yok. Her bir ülke, bir ideoloji şemsiyesi altında eski imparatorluklarını diriltme

çabası içinde. Amerika, dediğimiz gibi, yeni kılıkla, Romalı bir gladyatördür. Çin, komünizm boyalı bir eski Çin imparatorluğundan başka bir şey değildir. Fransa bile, Akdeniz adını kullanarak, eski sömürgeci imparatorluğunun hasretini dindirmeğe çalışmaktadır. Rusya, Hint... Hep aynı. Peki, sen nerdesin, ülkesini ve milletini uyandıracak ve büyük devletini kuracak olan islâm aydını?

**YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ**

**Genel Başkanı**

**A. Sezai KARAKOÇ**